

3. *Lov nr. 50 af 5. marts 1958, dykkerlov § 3, litra a).*

Der henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 4.

4. *Lov nr. 192 af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede § 9, stk. 2 og 5.*

Socialministeriet har udtalt:

„Ifølge bestemmelserne i lovens § 9 er et barn, der er åndssvagt, eller hvis tilstand ganske kan ligestilles hermed, og som af samme årsag ikke kan følge undervisningen i folkeskolen, undergivet undervisnings- og oplæringspligt til det fyldte 21. år. Afgørelse med hensyn til undervisnings- og oplæringspligtens opfyldelse for unge mellem 18 og 21 år, der ikke er omfattet af reglerne i lovgivningen om børne- og ungdomsforsorg, træffes af åndssvageforsorgen.

Da den anførte øverste aldersgrænse for undervisnings- og oplæringspligtens udstrækning for elever under åndssvageforsorgen er uden direkte sammenhæng med den formueretlige myndighedsalder, og da de hidtil indhøstede erfaringer synes at vise, at 21 års alderen er den for opfyldelse af undervisningspligten m. v. mest hensigtsmæssige grænse, bør denne forblive uændret.

Det bemærkes, at en nedsættelse af aldersgrænsen til det 20. år for ophør af hjælpeforanstaltninger i § 47 i lov af 4. juni 1964 om børne- og ungdomsforsorg er uden betydning i denne forbindelse.“

5. *Lov nr. 215 af 31. maj 1963, arveloven § 27, stk. 1.*

Forlodsretsinstittuttet blev indført i dansk ret efter svensk forbillede ved arveloven af 1963. Det skal bidrage til at sikre en arveladers barn passende underhold og uddannelse. I betænkningen om arvelovgivningen (nr. 291/1961), der dannede grundlag for arvelovforslaget, drøftes side 83, om aldersgrænsen i bestemmelsen burde fastsættes til 24 år. Man afstod imidlertid herfra. Efter arvelovens gennemførelse er forlodsretsreglen kun blevet anvendt i ringe omfang, men det må formodes, at reglen har praktisk betydning også for unge over 20 år, der endnu ikke har afsluttet deres uddannelse. Det vil derfor efter justitsministeriets opfattelse ikke være rigtigt at nedsætte aldersgrænsen til 20 år. Det kunne snarere over-

vejes at ophæve aldersgrænsen eller at forhøje grænsen til 24 år. Det kan i denne forbindelse oplyses, at man i den tilsvarende svenske regel har slettet 21 års aldersgrænsen samtidig med nedsættelsen af myndighedsalderen til 20 år under henvisning til, at der i de svenske regler om bidrag til underhold og uddannelse ikke er nogen øvre aldersgrænse. I det for nyligt fremsatte norske arvelovsforslag, hvori forlodsretsinstittuttet foreslås indført, er der heller ikke nogen aldersgrænse i den pågældende bestemmelse.

6. *Lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 286 af 1. juli 1963, § 784, stk. 1, nr. 5.*

Direktøren for fængselsvæsenet har oplyst, at direktoratet finder det uheldigt, om aldersgrænsen i bestemmelsen nedsættes, idet de hensyn, der måtte tale for en nedsættelse af myndighedsalderen fra 21 år til 20 år, efter direktoratets opfattelse ikke kan tillægges afgørende betydning med hensyn til aldersgrænserne i de nævnte lovbestemmelser.

Rigsadvokaten og straffelovrådet har udtalt, at aldersgrænsen i bestemmelsen er uden direkte sammenhæng med myndighedsalderen, og at 21 års grænsen bør forblive uændret, selv om myndighedsalderen nedsættes.

7. *Kriminallov for Grønland, jfr. lovbekendtgørelse nr. 288 af 2. juli 1963 § 54 og § 55, stk. 2.*

Bestemmelsen i § 55, stk. 2, svarer til straffelovens § 228, stk. 2. Der henvises herom til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 6.

Ministeriet for Grønland har om § 54 oplyst, at bestemmelsen søges ændret i forbindelse med revision af den grønlandske kriminallov, således at ordene „af modsat køn“ og „eller en person af samme køn under 21 år“ udgår. Ministeriet henstiller, at en eventuel ændring af § 55, stk. 2, først gennemføres i forbindelse hermed.

8. *Lov nr. 154 af 27. maj 1964, arvelov for Grønland § 23, stk. 1, og § 32, stk. 1.*

Der henvises til det ovenfor under 5 anførte.

9. *Lov nr. 168 af 27. maj 1964 om statens tjenestemænd i Grønland § 6, stk. 4.*

Bestemmelsen svarer til den regel, der